

Nr 1174

Av herr **Romanus**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 42, med förslag till lag om ändring i sjukvårdslagen (1962:242)*.

I propositionen föreslås vissa förenklingar när det gäller tillsättningar av läkare, ändring av klinikorganisationen m. m. I denna motion tas endast upp frågan om formerna för tillsättning av biträdande överläkare.

I propositionen föreslås att överläkare skall tillsättas av sjukvårdsstyrelsen efter att socialstyrelsen på förslag uppfört de fyra sökande som är främst med avseende på förtjänst och skicklighet. Såvitt man kan förstå av propositionen förutsättes socialstyrelsen liksom hittills inhämta yttranden från särskilda vetenskapliga råd som utsetts för varje specialitet.

När det gäller biträdande överläkare föreslås att dessa skall utses av sjukvårdsstyrelsen, efter att sakkunniga, som utses i den ordning Konungen bestämmer, på förslag uppfört de tre främsta sökandena.

I båda fallen gäller att någon rangordning av de på förslaget uppförda inte längre skall förekomma och att sjukvårdsstyrelsen kan välja fritt bland dem som uppförts på förslag. Sjukvårdsstyrelsen föreslås också få möjlighet att delegera beslutsrätten vid utseende av biträdande överläkare till den berörda direktionen.

Såvitt man kan förstå av propositionen avses inte heller någon ändring i sakkunnigförfarandet när det gäller biträdande överläkare. F. n. utser socialstyrelsen i regel tre sakkunniga för varje landsting. Dessa har att upprätta förslag för samtliga specialiteter. Det säger sig självt att det är svårt att för varje landsting finna tre sakkunniga, som äger verklig sakkunskap beträffande samtliga specialiteter. Till detta kommer att det blir svårt för de sakkunniga att förvärva den önskvärda erfarenheten av meritvärdering inom de specialiteter, där biträdande överläkare tillsätts mera sällan. Dessa skäl talar för att även vid tillsättning av biträdande överläkare förslag bör uppgöras av socialstyrelsen, efter hörande av särskilda sakkunniga för varje specialitet.

Den möjlighet som enligt propositionen bör ges för sjukvårdsstyrelsen att delegera beslutsrätten till direktion, understryker ytterligare det angelägna i att de sakkunnigytranden, som ligger till grund för tillsättningen, ger en god ledning för bedömningen. Detta bör säkerställas dels genom att förslag görs upp i samma ordning för biträdande överläkare som för överläkare, dels genom att de sakkunnigas *motiverade* utlåtanden bifogas

förslaget som underlag för sjukvårdsstyrelsens (direktionens) bedömning.

I propositionen säges (s. 43): "Även om socialstyrelsen inte värderar sökandenas meriter inbördes bör sjukvårdsstyrelserna kunna inhämta erforderliga upplysningar för att kunna bedöma de sökandes kvalifikationer ur tillgängliga handlingar."

Det vore värdefullt om riksdagen vid behandlingen av propositionen underströk att detta innebär att till förslagen skall fogas de sakkunnigas motiverade yttranden, både när det gäller överläkare och biträdande överläkare.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer jag,

1) att riksdagen måtte ansluta sig till vad som ovan sägs angående bifogande av de sakkunnigas motiverade utlåtanden till förslag vid tillsättande av tjänster som överläkare och biträdande överläkare;

2) att riksdagen när det gäller tillsättning av biträdande överläkare måtte anta Kungl. Maj:ts förslag med nedanstående ändring:

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Motionens förslag)

20 §, 2 mom.

Biträdande överläkare — — — — — må förlängas.

När tjänst som biträdande överläkare skall tillsättas efter ansökning, åligger det *sakkunniga, vilka utses i den ordning Konungen föreskriver*, att, under iakttagande av de i 1 mom. angivna befodringsgrunderna, på förslag uppföra de tre främsta sökandena.

När tjänst som biträdande överläkare skall tillsättas efter ansökning, åligger det *socialstyrelsen*, att, under iakttagande av de i 1 mom. angivna befodringsgrunderna, på förslag uppföra de tre främsta sökandena.

Sedan förslag — — — — — på förslag.

3) att riksdagen uttalar att beredningen av förslag angående biträdande överläkare inom socialstyrelsen bör ske med ett sakkunnigförfarande likvärdigt det som gäller för förslag angående överläkare.

Stockholm den 17 mars 1970

Gabriel Romanus (fp)